Хто ти, стара, скажи нам? Ти тінь чи ти людина?
Тюрбан на білій вовні, кістляві босі ноги.
Чом прапор наш вітаєш, уставши край дороги?

(Під соснами рідкими у Кароліні йшли ми,
І от ти вийшла, чорна, з похиленої хати,
Де вів до моря військо наш генерал завзятий).

"Літ сотня, пане, буде, коли недобрі люди
Мене в батьків забрали на муки та на горе,
Як лютий рабовласник повіз мене за море... "

Лиш це вона сказала — і цілий день стояла,
Хитаючи тюрбаном, поводила очима
І прапори вітала, що пропливали мимо.

Що знаєш ти, о жінко, стара, страшна чужинко?
Чом ти своїм тюрбаном здивовано хитаєш?
На те, що бачиш нині, чи те, що пам'ятаєш?

Переклад В. Мисика